

מ"ת 4635/04/18 - מדינת ישראל נגד אברהם חסן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 4635-04-18 מדינת ישראל נ' חסן(עציר)
תיק חיצוני: 166727/2018

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אברהם חסן
החלטה	

המשיב שבפני נעצר ביום 14.4 והוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות נהיגה בלא רשיון נהיגה, נהיגה בשכרות ומסירת פרטים כוזבים. בהמשך אותו יום הובא המשיב בפני השופטת התורנית ושוחרר, בהסכמת הצדדים, בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא, ערבות עצמית וערבות צד ג'.

המבקשת הגישה בקשה למעצר בית עד החלטה אחרת, והתנאים שלעיל הוארכו, שוב בהסכמה, בהחלטת מיום 17.4.

ביום 22.4 נדונה הבקשה, כאשר **המבקשת עותרת להוספת תנאים מגבילים כגון מפקחים** - שלא נקבעו כלל בהחלטה הראשונית - ערובה כספית, פסילה מקבלת רשיון נהיגה ועיכוב יציאה מן הארץ. **המשיב מנגד טען כי יש לבטל את התנאים כליל**, ולפחות לצמצם את שעות מעצר הבית, בין היתר מאחר ולא ניתן לייחס למשיב עבירה של נהיגה בשכרות.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר שבתיק, אני מעדיף את עמדת המבקשת על עמדת המשיב, אם כי אינני מקבל אותה במלואה.

ראשית, אין דומה כי קשה לחלוק שלמשיב מיוחסות עבירות חמורות מאוד. נהיגה בידי מי שמעולם לא קיבל רשיון נהיגה, תוך כדי שכרות וכאשר המשיב מוסיף חומרה לאירוע מוסר לשוטר שעייב אותו פרטים כוזבים בנסיון להתחזות לאחר, ולפי האמור בכתב האישום אף פונה אליו בלשון בוטה ומתנגד למעצר. אין צורך להכביר מילים בדבר החומרה העולה מהאירוע, אשר לפחות לגבי חלקו אין מחלוקת, ובוודאי קיימות ראיות לכאורה. המדובר בהתנהגות החורגת מגזר "עבירת תעבורה" ומגלה את יחסו המזלזל בשלטון החוק.

כאמור לעיל, הסנגור טען כי לא ניתן לייחס למשיב עבירה של נהיגה בשכרות, שכן כמות האלכוהול שנמדדה אצלו היא של 262 מגאלל"נ בלבד, וזאת כאשר רמת האכיפה היא 290 מגאלל"נ, וההוראה שבסעיף 64ב(א)(3) בדבר רמה

מותרת של 50 מגאללא"נ אינה חלה עליו, מאחר ואינו מחזיק כלל רשיון נהיגה.

אינני יכול לקבל את הטענה שהמגבלה בדבר כמות האלכוהול על נהג, לא חלה על מי שאינו מחזיק ברשיון נהיגה. המדובר בפרשנות החותרת תחת מטרת החוק, ואינה מתיישבת את רוחו וכוונת המחוקק. מעבר לכך, מקובלת עליי עמדת המבקשת כי הגדרת "נהג" אינה כוללת חובה כי יחזיק ברשיון נהיגה. המשיב נהג ברכב, בכך אין מחלוקת, ודי כי הינו מתחת לגיל 24 (המשיב יליד חודש נובמבר '97) כדי להחיל עליו את ההוראה הנ"ל, וזאת מבלי לבחון האם ניתן להחיל עליו גם את המגבלה החלה על נהג "חדש".

מנגד, בבקשה שהגישה המבקשת בפניי נכללה דרישה למעצר בית, הפקדת ערובה וערבויות. המשיבה לא ביקשה בכתב להוסיף מפקחים, העלתה בקשה זו בעל פה, וזאת כאשר היא עצמה הסכימה לשחרור בלא מפקחים בדיון מיום 14.4 ולהארכת תנאים אלה עד החלטה אחרת לאחר הדיון בפניי. בנסיבות אלה איני רואה מקום לקביעת מפקחים.

עם זאת, וכאמור לעיל, המשיב גילה בהתנהגותו כי אין עליו מורא החוק. מעבר לעבירת התעבורה החמורה כשלעצמה של נהיגה בשכרות מדובר באדם בלתי מורשה הנוטל לעצמו חירות לנהוג ברכב, ואשר מנסה להערים על השוטרים, להתחמק מהם ואף נוהג כלפיהם בצורה אלימה - מילולית ופיזית. בנסיבות אלה סבורני כי הטלת תנאי מגביל של מעצר בית הינו **המינימום הדרוש** במקרה זה, ספק בעיני אם המשיב היה משוחרר בתנאים אלה אלמלא ההסכמה ודומה כי לא היה לו בסיס להלין גם על החלטה מגבילה יותר מכך.

כשאני מביא בחשבון את כל האמור לעיל, סבורני כי יש מקום להארכת התנאים שנקבעו בהחלטת השחרור המקורית תוך תוספת ושינויים, אשר חלקם בהסכמת ב"כ המשיב. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

א. המשיב יפקיד ערבון כספי על סך 1,500 ₪ להבטחת תנאי השחרור, וזאת לא יאוחר מיום 29.4 בשעה 12:30.

ב. המשיב יחתום על ערבות עצמית על סך 30,000 ₪ ויפקיד שתי ערבויות צד ג', על סך 20,000 ₪ כל אחת להבטחת תנאי השחרור. הערבות העצמית תיחתם מיידית. ערבויות צד ג' יחתמו עד יום 29.4 בשעה 12:30.

ג. המשיב ישהה במעצר בית **מלא** בביתו בכפר משהד.

ד. ניתן כנגד המשיב צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ה. אני פוסל את המשיב מקבלת או החזקת רשיון נהיגה. כפי שעולה מכתב האישום ובהתאם להצהרת המשיב הוא אינו מחזיק ברשיון נהיגה, לפיכך, הפסילה תחושב מיום ההחלטה, כפוף לסיום כל פסילה

תקפה אחרת, ללא צורך בהפקדת רשיון.

ו. כל התנאים שלעיל יעמדו בתוקף עד מתן החלטה אחרת או עד למתן גזר דין בתיק העיקרי.

ז. אם לא ימלא ישוחרר המשיב את התנאים שלעיל או יפר אותם בהמשך, ייעצר והדבר עלול להביא למעצרו עד תום ההליכים.

ניתנה היום, 25 25 אפריל 2018, במעמד המשיב, בא-כוחו, עו"ד פרגין מטעם הסנגוריה הציבורית וב"כ המשיבה עו"ד דגן.